

حمایت صندوق اعتباری هنر از مسکن خبرنگاران با ارائه تسهیلات جداگانه

مدیرعامل صندوق اعتباری هنر گفت: به طرح‌های مسکن خیرنگاران که فرایند اختصاص زمین به آن‌ها تکمیل شده باشد تسهیلات حمایتی از سوی این صندوق اعطای می‌شود.

سید مجید پور احمدی در حاشیه سفر سه روزه خود به اصفهان گفت: گو با این‌ها اظهار داشت: علاوه بر طرح‌های دولت و وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی برای حمایت مسکن خیرنگاران، این صندوق ارائه تسهیلات ویژه به متقاضیان حوزه فرهنگ و هنر را در

دستور کار قرار می دهد.

وی افزود: صندوق هنر به عنوان یکی از نهادهای حمایتی طی توافق با وزارت راه و شهرسازی زمینه ورود مناقضان حائز شرایط به طرح های مسکن حمایتی دولت را فراهم کرد.

پور احمدی بیان کرد: بخشی از این طرح در تهران وارد مرحله عملیاتی شود و در دیگر استان ها مرحله احضان نیز با حمایت های خوب استاندار این فرایند از طریق اداره کل فرهنگ و ارشاد راه و

فرہنگ و ہنر

اصغر فرهادی

«قلب سارایوو» را گرفت

صفر فرهادی، کارگردان برجسته ایرانی برنده دو جایزه اسکار، در مراسمی در تئاتر ملی پاسارایو، جایزه افتخاری «فرهادی» را به پاس سهم پر جستارشن در هنر سینما در ایران، کرد. به گزارش مهرشهری آنلاین، سی و دومین جشنواره فیلم سارایو طبق اعلام پیشین خود با جایزه قلب افتخاری از صفر فرهادی تقدیر کرد. فرهادی سی و یکمین نفری است که این جایزه گرفت. «از کشف این جشنواره بسیار خوشحال شدم و خوشحالم که این بهمن جشنواره فیلم سارایو به طول سال های گذشته پیوسته شکل گرفته است. این یک هویت بینمای جهانی را دارد» در این جشنواره به پاس سهم پر جستارشن در هنر سینما، جایزه «قلب افتخاری سارایو» در تئاتر ملی (Honorary Heart of Sarajevo) به سارایو به صفر فرهادی اهدا شد.

«اسکورت» با بازی هدی

زین العابدین به اکران نزدیک شد

«اسکورت» با بازی امیر جدید و هنر زین العابدین بن زودی در سینماهای ایران کشور روی پرده می‌دود، به خراسان برای به نقل از روابط عمومی فیلم «اسکورت» با کارگردانی یوسف حاتمی کیا و تهیه کنندگی محمدرضا منصوری سال گذشته در جشنواره فیلم گرمنمای شد. به تازگی لوگو این فیلم با طراخی روحا. مومحد در آستانه آثار رونمایی شده است.

«اسکورت» در چهل و چهارمین دوره جشنواره فیلم گرمنمای سیم غریب بهترین فیلم در نگاه تماشاگران، بهترین صدا و بهترین تدوین را کسب کرد.

نخستین چیزی که در این انیمیشن شش دقیقه‌ای به چشم می‌خورد، تلاش فیلمسازان برای پنهان کردن نوع و جنس روایت پشت یک ظاهر هنرمندانه و پراوراعاست.

تکنیک انیمیشن دست‌نگار که در آن رد قلم‌ها و حرکت‌ها روی صفحه باقی می‌ماند و سایه‌وار، بجای چیزی خود را کاملاً محو نمی‌کند، به عنوان یکی از انتخاب‌های شناختی، می‌توانست به غایب‌بصری اثر بیفزاید.

اما این تکنیک، در عمل، بیش از آنکه به کشف معنایی تازه منجر شود، به ابزاری برای قریب و غایب‌طلب بدل شده است؛ انگار همان‌طور با پناه بردن به این لایه بصری پیچیده، سعی دارند ما را بهیچ‌بودن پیرنگ و سطحی بودن شخصیت پردازی غافل کنند. هر فریم، بیش از آنکه روایتی را پیش ببرد، یادآور تمرین‌های دانشجویی پرشور اما بی‌تفاوت‌های است که در آن فرم فدای محتوای غایب‌شده است.

جالب‌ترین و در عین حال ناامید‌کننده‌ترین بخش فیلم، تلاش آن برای صورت‌بندی یک بحث اجتماعی بر «شیاسته‌سالاری» امروزین است.

دغدغه هم که «پنج‌پاک طرفش طلوع زیبای خورشید است و از طرفش جنگ»، فراوانست نماد تناقض‌های روح‌خراش دنیای معاصر ما باشد. اما این نگاه، چنان سطحی و کلیشه‌ای طرح می‌شود که بیش از آنکه به تأمل

و وارد دارد، بلخندی از سر تأسّف بر لب مخاطب می‌نشانند.

گویی فیلمسازان، تناقض‌های جهان مدرن را با چند نما از کنار هم قرار گرفتن زیبایی و وحشت (که به‌راحتی می‌تواند توصیفی از پیمایش بیهوده شبکه‌های اجتماعی باشد) به تصویر کشیده‌اند، غافل از اینکه برای روایت یک بحران وجودی، به چیزی فراتر از یک پیش‌فرض روشنفکرانه نیاز است.

با این حال، نمی‌توان از برخی نقاط قوت فنی این اثر چشم پوشید.

موسیقی مری اوخر و طراحی صدای کریستین اوپر مایر، فضایی تعلیق برانگیز و نسبتاً موفق خلق کرده‌اند که با حال‌وهوای سورتال فیلم همخوانی دارد. همچنین، انتخاب فیلمسازان برای به تصویر کشیدن «آثار باقی‌مانده از گذشته»: از طریق ردّ قلم‌ها، ایده جالبی است که می‌توانست به استعاره‌ای بصری برای «سنگینی خاطرات» تبدیل شود. اما این نقاط پراکنده، در نهایت نمی‌توانند کلاف سردرگم روایت را به هم

بدون‌دند.

«Tako Tsubo» در نهایت، دقیقاً همان چیزی است که از یک اثر کوتاه اروپایی تحسین‌شده در جشنواره‌هایی چون برلیناله و نامزد جایزه فیلم کوتاه آلمان انتظار می‌رود: ظاهری آراسته، ای‌دای و سوسه‌انگیز، اما عمیقی توخالی. فیلمی که می‌خواهد با تکیه بر نامی پزشکی و چند نما سوزناک، از بحران هویت انسان مدرن بگوید، اما در عمل، خودش مصداق همان سطحی‌نگاری مغرورانده‌است که گمان می‌کند با اشاره به مشکل، می‌توان از مواجهه واقعی با آن طفره رفت. اثری که نه برای دل مخاطب عام ساخته شده تا با آن هم‌دلی کند، و نه برای نگاه مخاطب بلکه تنها برای لایه‌های پنهانش لذت ببرد. خلصت تنها برای پر کردن جای خالی یک فیلم «هنری» در جدول جشنواره‌ها ساخته شده است.

و این، شاید بزرگ‌ترین تناقض این انیمیشن باشد؛ فیلمی درباره قلب از نه‌کننده‌شده، که خودش فاقد هر گونه تپش انسانی اصیلی است.

[illegible][illegible][illegible][illegible][illegible][illegible]